

Lezen mag toch ook wel gewoon iets leuks zijn?

Trendwatcher voor het boekenvak **Martine Koelemeijer** meent dat er vaak te moeilijk wordt gedaan om jongeren aan het lezen te krijgen. 'Leesbevorderaars, kom uit je comfortzone, verdiep je in de doelgroep.'

Het aantal lezers is in tien jaar tijd fiks afgenomen', lezen we in het AD van 18 januari. Maar ook: 'Als tieners eenmaal lezen doen ze het ongeveer evenveel als ouderen die meer tijd hebben'.

In reactie op deze cijfers van het Sociaal en Cultureel Planbureau buitelen de leesbevorderaars en opvoeders van jong Nederland over elkaar heen met waarschuwingen over het mogelijke verlies van de vaardigheid 'begrijpend lezen'. En weer komen ze met lijstjes van boekentitels die het zogenaamd altijd goed doen. Stuk voor stuk prijswinnende, mooie boeken voor een gevorderd lezer. Maar voor een weigerend lezer zijn het stoffige titels die de sfeer van 'moeten' uitstralen.

Leesbevorderaars, maar ook onderwijzers en bibliotheken, kom uit je comfortzone en verdiep je in de doelgroep. We hebben het hier over tieners en jongeren die liever *appen* en *chatten*. Welke behoefte vervullen ze daarmee? Wat vinden ze op die telefoon dat ze niet in deze boeken vinden? Ze zoeken verbinding, contact, herkenning en steun. En daarnaast willen ze kletsen, en de 'zwaarte' van een

▲ 'We hebben het over tieners die liever appen en chatten'.

FOTO ANP

schooldag weglachen met een vriend of vriendin. We kunnen erover klagen dat contact via de app fake-contact is, maar we kunnen ook bedenken hoe een boek kan voorzien in deze behoefte.

We kunnen lezers met elkaar en hun favoriete auteurs verbinden, en dat gebeurt ook al via goede initiatieven zoals de

Laten we niet gaan klagen als kinderen lekker de Donald Duck lezen

Young Adult-dagen en *meet.&greet*s met populaire auteurs. Maar voor we dat doen, is het zaak eerst een grotere groep aan het lezen te krijgen. Niet omdat dat moet, maar omdat je dat zou moeten 'willen' als tiener. Want in een leuk boek vind je fantasie en humor, herkenning en erkenning en daarnaast relativeer je je eigen bestaan door je in te leven in de sores van een hoofdperson. Laten we wat laagdrempeliger instappen en niet klagen als kinderen lekker de *Donald Duck* lezen, en ze ook eens wijzen op boeken als *Het leven van een loser*, *De boomhut van 13 verdiepingen* en de zeer grappige en benaderbare auteurs Tosca Menten en Jozua Douglas.*

Er zijn nog steeds basisscholen die 'losers en boomhutten' niet toestaan als geschikt boek voor het leeskwartier. Dat is belachelijk: het zijn dikke boeken die verleiden tot het lezen van hele series en aanzetten tot verder lezen. Waarom zou lezen niet gewoon leuk mogen zijn?

*Waarschuwing voor ouders: als u uw kind op de hoogte brengt van het bestaan van deze boeken, zou u ze de komende tijd zomaar een soort van kwijt kunnen zijn.